



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobkyně obchodní společnosti **KATA, a.s.**, se sídlem Pilníkov 397, zast. Mgr. Marianem Pavlovem, advokátem v Hradci Králové, Malé náměstí 125, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství** se sídlem Brno, Masarykova 31, jako nástupci Finančního ředitelství v Hradci Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Hradci Králové ze dne 27. srpna 2012, č.j. 5250/12-1400-606115, t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v úvodu tohoto rozhodnutí připomíná, že zákonem č. 456/2011 Sb., účinným ke dni 1.1.2013, došlo ke zrušení finančních ředitelství (ust. § 19 odst. 1 této právní úpravy). Na jejich místo nastupuje Odvolací finanční ředitelství (ust. § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“).

Finanční ředitelství v Hradci Králové (dále jen žalovaný) zamítlo shora identifikovaným rozhodnutím odvolání žalobkyně do rozhodnutí Finančního úřadu v Hradci Králové (dále je “správní orgán”) ze dne 29.2.2012, č.j. 78846/12/228550605682, ve věci pokuty uložené podle ust. § 48 odst. 1 písm. c)

zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o loteriích“), a do uložené povinnosti nahradit náklady řízení podle ust. § 79 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a rozhodnutí napadené odvoláním potvrdil.

V jeho odůvodnění žalovaný uvedl, že správní delikt byl zjištěn kontrolními pracovníky správního orgánu v herním středisku Lavazza Bar, Riegrova 195, Náchod (dále jen „Lavazza Bar“). Žalobkyně porušila podmínku bodu 7 rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 15.1.2009, č.j. 34/107161/2008, tím, že při provozování centrálního loterního systému pod obchodním názvem „MULTI LOTTO“ (dále jen „CLS MULTI LOTTO“), povoleném podle ust. § 50 odst. 3 zákona o loteriích, nezabezpečila v době kontroly orgánu státního dozoru, tj. dne 29.9.2011, technicky herní zařízení tak, aby na nich nebyla umožněna hra bez předchozí kontroly plnoletosti účastníka hry. Tyto skutečnosti byly kontrolními pracovníky ověřeny na interaktivním loterním terminálu (dále jen „IVT“) výrobní číslo ML 20317 a zaznamenány v protokolu ze dne 29.9.2011, č.j. 383669/11/228550607692.

Dále žalovaný konstatoval, že žalobkyně porušení podmínek rozhodnutí Ministerstva financí nevyvrací, nezákonnost rozhodnutí spatřuje v absenci konkrétního znění právního předpisu, podle kterého bylo rozhodováno ve výroku rozhodnutí o uložení pokuty. Žalovaný námitku týkající se údajných nejasností ohledně znění právního předpisu, podle kterého byla pokuta uložena, odmítl. Tvrdil, že správní orgán ve výroku rozhodnutí o uložení pokuty ze dne 29.2.2012, č.j. 78846/12/228550605682, uvedl ve Sbírce zákonů zveřejněný název hmotného právního předpisu, zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, s dodatkem o tom, které znění zákona použil, t.j. „ve znění pozdějších předpisů“. Obdobně postupoval u procesního právního předpisu, zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Doplňující text „ve znění pozdějších předpisů“ nebo „v platném znění“ je standardně používán k vyjádření faktu, že bylo pracováno s ustanoveními zákona platnými v rozhodné době, tzn. v tomto případě v době spáchání správního deliktu (hmotná právní norma) či v době vydání rozhodnutí (procesní právní norma). Tato všeobecně akceptovaná praxe nemůže dle žalovaného přispět k právní nejistotě příjemce rozhodnutí, neboť není způsobilá vyvolat pochybnosti, jaké znění příslušných zákonů bylo správním orgánem aplikováno. Posouzením shora uvedených skutečností dospěl žalovaný k závěru, že žalobkyně jako provozovatel her podle loterního zákona porušila podmínku bodu 7 rozhodnutí Ministerstva financí č.j. 34/107161/2008 ze dne 15.1.2009 a to tím, že při provozování CLS MULTI LOTTO technicky nezabezpečila v době kontroly orgánu státního dozoru herní zařízení tak, aby na nich nebyla možná hra bez předchozí kontroly plnoletosti účastníka hry. Správní orgán proto nepochybil, když za tento správní delikt uložil žalobkyni předmětnou pokutu, jejíž výši zdůvodnil co do závažnosti, doby trvání a následkům protiprávního jednání ve správní úvaze učiněné v odůvodnění napadeného rozhodnutí a vedené na základě zákona a v jeho mezích.

Dle žalovaného správní orgán také správně aplikoval ust. § 6 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a v souladu s ní stanovil paušální částku nákladů řízení ve výši 1.000 Kč, kterou odvolací správní orgán potvrzuje.

Ve včas podané žalobě žalobkyně poukázala na to, že jí správní orgán prvního stupně uložil dne 29.2.2012 pokutu podle § 48 odst. 1 písm. d), zákona o loteriích, tj. ve znění platném v době vydání rozhodnutí. Pokud tedy postupoval podle zákona účinného v roce 2012, pak sice správně určil hmotněprávní ustanovení týkající se předmětného skutkového stavu (§ 48 odst. 1 písm. d), ovšem tím porušil ústavně zaručená práva žalobkyně, konkrétně právo dané v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, když svým jednáním porušil zásadu zákazu retroaktivity tím, že sankci neuložil podle zákona účinného v době spáchání deliktu, ale postupoval podle zákona účinného až v době vydání rozhodnutí.

Na podporu své argumentace odkázala na rozhodnutí Městského soud v Praze ze dne 10.6.2003, č.j. 28 Ca 151/2002-34, podle kterého „*Správní orgán musí při trestání správních deliktů respektovat princip uvedený v čl. 40 odst. 6 listiny základních práv a svobod. Vyvození odpovědnosti a uložení postihu je proto nutno posoudit podle právní úpravy účinné v době, kdy k jednání došlo, není-li úprava účinná v době rozhodnutí pro delikventa příznivější.*“ Správní orgán dle žalobkyně tuto zásadu porušil, když rozhodl podle úpravy platné v době rozhodování a uložil jí pokutu podle nesprávného hmotněprávního rozhodnutí (§ 48 odst. 1 písm. d), ačkoliv měl postupovat dle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích, platného do 31.12.2011. Žalovaný pak prvostupňové rozhodnutí potvrdil, i když bylo vydáno v rozporu se zákonem. Nepřezkoumal, zda rozhodnutí napadené odvoláním bylo vydáno v souladu s hmotněprávní normou, a zda byla použita správná právní kvalifikace.

Žalobkyně v závěru konstatovala, že pochybení obou správních orgánů má za následek, že správní řízení je zatíženo vadou, v jejímž důsledku došlo k poškození jejich práv, neboť jí byla uložena sankce rozhodnutím vydaným v rozporu se zákonem. Navrhla proto zrušení rozhodnutí žalovaného.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě uvedl, že odkaz žalobkyně na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 10.6.2003, č.j. 28 Ca 151/2002-34, překračuje uplatněné odvolací námitky. Připustil, že správní orgán uložil žalobkyni pokutu v roce 2012 podle ust. § 48 odst. 1 písm. d) zákona o loteriích ve znění účinném v době vydání rozhodnutí o uložení pokuty. Žalovaný přezkoumal podle ust. § 89 správního řádu soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo v rozsahu uplatněných odvolacích námitek, přehlédl však, že správní orgán odkázal nesprávně na ust. § 48 odst. 1 písm. d) zákona o loteriích a sám ve výroku rozhodnutí správně odkázal na ust. § 48 odst. 1 písm. c) citovaného zákona. Skutečnost, že správní orgán ve svém rozhodnutí nesprávně uvedl ust. § 48 odst. 1 písm. d) zákona o loteriích, lze dle žalovaného, vzhledem ke specifikaci správního deliktu uvedeného v rozhodnutí, považovat za zřejmou nesprávnost v písemném vyhotovení rozhodnutí, kterou správní orgán napravit tím, že dne 30.11.2012 vydal

pod č.j. 471991/12/228550604251 opravné rozhodnutí. V závěru setrval na svém rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen "s.ř.s."). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., když souhlas žalobkyně i žalovaného s takovým postupem byl dán za dodržení podmínek stanovených ve větě druhé zmíněného zákonného ustanovení. O věci usoudil následovně.

Jak vyplývá z podané žaloby, žalobkyně nevznesla námitky proti zjištěnému skutkovému stavu, tedy důvodům, které správní orgán vedly k uložení pokuty dle zákona o loteriích, ani proti výši uložené pokuty. Svoji žalobní námitku zaměřila na nejasnosti ohledně použitých ustanovení zákona o loteriích, konkrétně na otázku, zda měl správní orgán a potažmo žalovaný uložit žalobkyni pokutu za definovaný správní delikt podle ust. § 48 odst. 1 písm. d) zákona platného v době rozhodování správního orgánu, tj. od 1.1.2012, nebo podle ust. § 48 odst. 1 písm. c) zákona platného v době spáchání správního deliktu, tedy v roce 2011.

Z obsahu správního spisu lze zjistit, že u žalobkyně proběhla dne 29.9.2011 kontrola, při které pracovníci správního orgánu zjistili, že v herním středisku Lavaza Bar nezabezpečila při provozování centrálního loterního systému pod obchodním názvem MULTI LOTTO zmíněné herní zařízení tak, aby na nich nebyla umožněna hra bez předchozí kontroly plnoletosti účastníka hry. Tím jednoznačně porušila podmínku bodu 7 rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 15.1.2009, č.j. 34/107161/2008, které jí tuto povinnost ukládá. Takto zjištěný skutkový stav žalobkyně nesporeovala.

Správní orgán dne 8.2.2012, pod č.j. 53258/12/228550605682, zaslal žalobkyni oznámení o zahájení řízení ve smyslu ust. § 46 správního řádu a následně dne 29.2.2012 pod č.j. 78846/12/228550605682, vydal rozhodnutí, kterým jí uložil dle § 46 odst. 1 písm. c) a § 48 odst. 1 písm. d) zákona o loteriích pokutu ve výši 15.000 Kč. V jeho odůvodnění mimo jiné uvedl, že při ukládání pokuty přihlédl nejen k závažnosti a možným následkům protiprávního jednání, ale i k polehčujícím okolnostem, kterými jsou rychlá náprava zjištěného protiprávního stavu a první porušení povinností v kontrolovaném herním středisku. Právě s ohledem na polehčující okolnosti uložil pokutu ve výši 15.000 Kč, tedy zcela při dolní hranici zákonného rozmezí, které stanoví zákon o loteriích (až do 1.000.000 Kč).

Žalobkyně se do tohoto rozhodnutí dne 7.3.2012 odvolala a namítala, že jeho výrok, v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu, cituje jako ustanovení zákona o loteriích, podle kterého je pokuta ukládána, § 48 odst. 1 písm. d), aniž je konkretizováno, o jaké znění tohoto právního předpisu se jedná. Zdůraznila, že pokuta může být uložena toliko na základě platného právního předpisu. Tyto námitky však podala velmi obecně, a lze z nich pouze dovodit, že dle jejího názoru pro

konkretizaci právního předpisu, podle kterého bylo rozhodováno, nestačí uvést číslo zákona se zkratkou „v platném znění“, ale je nutné konkretizovat, o jaké znění právního předpisu se jedná.

Žalovaný rozhodl o odvolání žalobkyně dne 27.8.2012 a ve výroku napadeného rozhodnutí uvedl, že rozhoduje o pokutě uložené podle ust. § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích. Závěry žalovaného ohledně použitých ustanovení zákona o loteriích byly popsány v úvodu tohoto rozhodnutí a reagují na námitku žalobkyně vůči použití zkratky „v platném znění“ případně „ve znění pozdějších předpisů“. Jeho závěry, vzhledem k ne zcela přesně formulované odvolací námitce, jsou v souladu se zavedenou praxí i ustálenou judikaturou soudů.

Žalobkyně teprve v žalobě podrobněji zdůvodnila, proč tuto námitku uplatnila a v čem spatřuje nezákonnost správních rozhodnutí. Krajský soud pokládá za nutné v nejprve uvést, že zákon o loteriích ve znění platném do 31.12.2011 delikt, kterého se žalobkyně dopustila, podřadil pod ust. § 48 odst. 1 písm. c), v němž uvádí, že pokutu do výše 500.000 Kč uloží finanční úřad uvedený v § 46 odst. 1 písm. c) právnické osobě, která bez povolení provozuje loterii, tombolu nebo jinou podobnou hru, které by bylo oprávněno vydat ministerstvo, nebo ji provozuje v rozporu s tímto zákonem, herním plánem nebo s podmínkami, které jí byly v povolení uloženy, popřípadě použije část výtěžku z těchto her k jinému než stanovenému účelu nebo poruší ustanovení § 1 odst. 4. Citovaný zákon pak ve znění platném od 1.1.2012 stejný delikt podřazuje pod § 48 odst. 1 písm. d), v němž je uvedeno, že pokutu do výše 1.000.000 Kč uloží finanční úřad uvedený v § 46 odst. 1 písm. c) právnické nebo fyzické osobě, která provozuje loterii, tombolu nebo jinou podobnou hru v rozporu s herním plánem nebo s podmínkami, které jí byly v povolení uloženy, nebo s ustanovením § 4c písm. a). Z podaného vyplývá, že delikt, kterého se žalobkyně dopustila, a ohledně toho jsou obě strany ve shodě, je v úpravě do 31.12.2011 podřazen pod ust. § 48 odst. 1 písm. c) a po 1.1.2012 pod ust. § 48 odst. 1 písm. d) zákona o loteriích. Kromě toho se výše pokuty po 1.1.2012 zvyšuje z částky 500.000 Kč na částku 1.000.000 Kč.

Z prvostupňového rozhodnutí správního orgánu, jak bylo shora citováno, jednoznačně vyplývá, že při ukládání pokuty postupoval podle zákona o loteriích ve znění platném v době rozhodování. To potvrzuje jednak ve výroku rozhodnutí citované ust. § 48 odst. 1 písm. d) zákona o loteriích, jednak v odůvodnění rozhodnutí uvedená maximální výše pokuty 1.000.000 Kč. Žalobkyni proto není možno přisvědčit, pokud tvrdila, že z rozhodnutí správního orgánu nebylo možné dovodit, jaké právní úpravy správní orgán použil.

Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí reagoval na žalobkyniní uplatněnou odvolací námitkou pouze v obecné rovině a zaměřil se na odůvodnění postupu při citaci platného znění použitého právního předpisu. Krajský soud musí žalovanému přisvědčit v tom, že použití zkratky „v platném znění“ nebo „ve znění pozdějších

předpisů“ je obecně akceptované a vyjadřuje, že ten, kdo konkrétní předpis použil, postupuje v souladu s úpravou platnou v době, která je pro posouzení věci rozhodná. Jaké znění zákona bylo použito obvykle vyplývá jednak z průběhu řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, jednak i z odůvodnění samotného správního rozhodnutí.

V posuzované věci správní orgán svoje rozhodnutí nepochybně opírá o zákon o loteriích ve znění platném po 1.1.2012. Naopak žalovaný postupoval podle znění zákona o loteriích ve znění platném v době spáchání správního deliktu. O tom svědčí skutečnost, že ve výroku svého rozhodnutí použil pro identifikaci skutku, za který byla žalobkyni uložena pokuta, ust. § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích, které postihovalo stejný skutek jako ust. § 48 odst. 1 písm. d) téhož zákona v době rozhodování, tedy po 1.1.2012.

Krajský soud musí žalobkyni přisvědčit v tom, že při změně zákona, která má vliv na posuzování věci, bylo vhodné, aby jak správní orgán, tak žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí podrobněji rozvedli jakou právní úpravu použili a proč. Jak žalobkyně správně uvedla v žalobě, v posuzovaném případě jde o správní trestání, při kterém je třeba respektovat zásadu, že odpovědnost za správní delikt se posuzuje podle právní úpravy účinné v době, kdy k jednání došlo, není-li úprava účinná v době rozhodnutí pro delikventa příznivější. Správní orgán tedy pochybil, když použil právní úpravu platnou v době rozhodování, která pro žalobkyni nebyla, s ohledem na zvýšení horní hranice ukládané pokuty, příznivější. Žalovaný chybu správního orgánu napravil, když zcela v souladu s uvedenou zásadou použil právní úpravu platnou do 31.12.2011. Jak vyplývá ze shora citovaného znění zákona o loteriích, obě úpravy se liší tím, pod kterým písmenem § 48 odst. 1 je postihovaný skutek zařazen, ale i horní hranicí pokuty, kterou lze za něj uložit. Úprava platná po 1.1.2012 zvýšila horní hranici z částky 500.000 Kč na částku 1.000.000 Kč. I když žalovaný změnil rozhodnutí správního orgánu a rozhodoval správně podle znění zákona o loteriích ve znění platném do 31.12.2011, výši uložené pokuty se podrobněji nezabýval, neboť tímto směrem žalobkyně svoje odvolací námitky nezaměřila. Žalovaný tak pouze konstatoval, že správní orgán uloženou pokutu ve svém rozhodnutí dostatečně zdůvodnil co do závažnosti, doby trvání a následkům protiprávního jednání. Krajský soud k tomu podotýká, že i když správní orgán chybně vycházel ze znění zákona, které umožňovalo uložení vyšší pokuty, částka 15.000 Kč je zcela při dolní hranici sazby. Žalovanému tak nelze vytknout jako pochybení, pokud pokutu ve výši uložené správním orgánem shledal odpovídající i pro právní úpravu, kterou použil, tedy pro znění zákona platné v době spáchání správního deliktu.

Krajský soud, i když souhlasil se žalobkyní pokud jde o určité nedostatky v citaci použitých právních předpisů, neshledal vady napadeného rozhodnutí natolik závažné, aby způsobily jeho nezákonnost a odůvodňovaly jeho zrušení. Proto žalobu jako nedůvodnou dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Podle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení před krajským soudem žalobkyně úspěch neměla, žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval a krajský soud ani nezjistil, že by mu nějaké takové náklady vznikly. Vzhledem k tomu bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V Hradci Králové dne 28. února 2014

Mgr. Marie Kocourková, v.r.
předsedkyně senátu